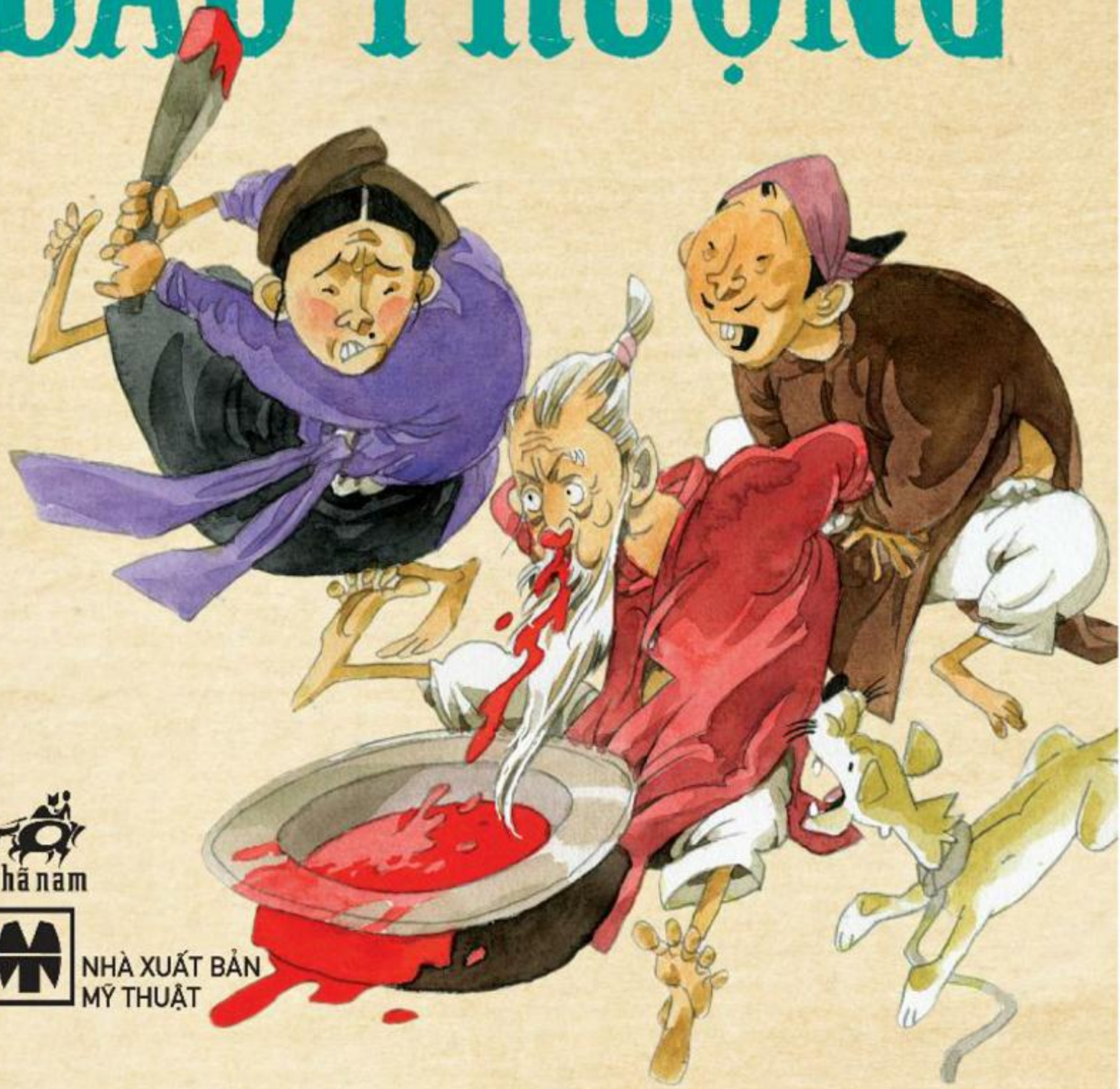
THAM VÀNG DA LÃO TRƯỢNG

tranh truyện cổ tích Việt Nam

nhã nam

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

THAM VÀNG DA LÃO TRƯỢNG

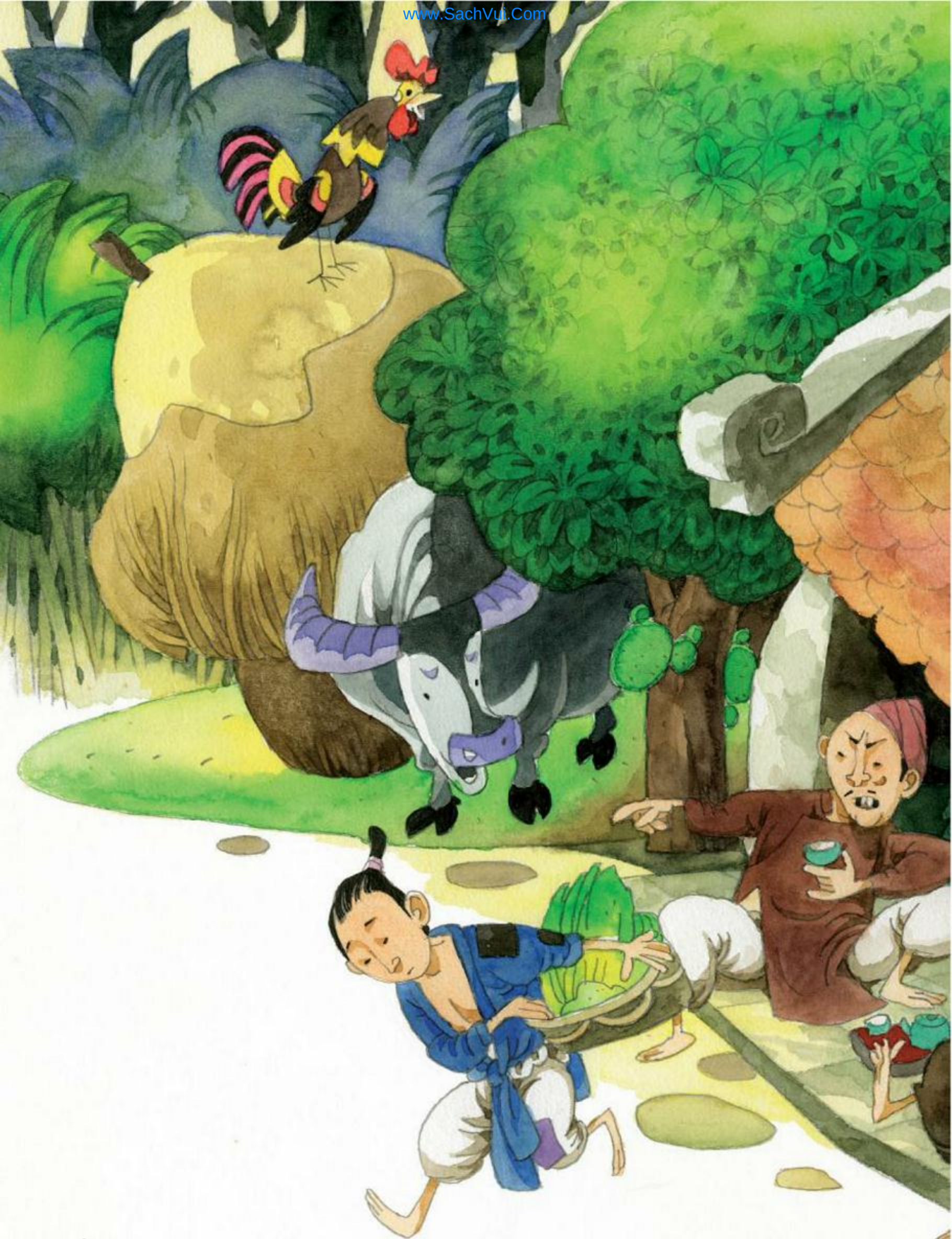
VĂN ỐC *kể*, HỌA SỸ CÒM *vẽ*

nhã nam

NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

www.SachVui.Com

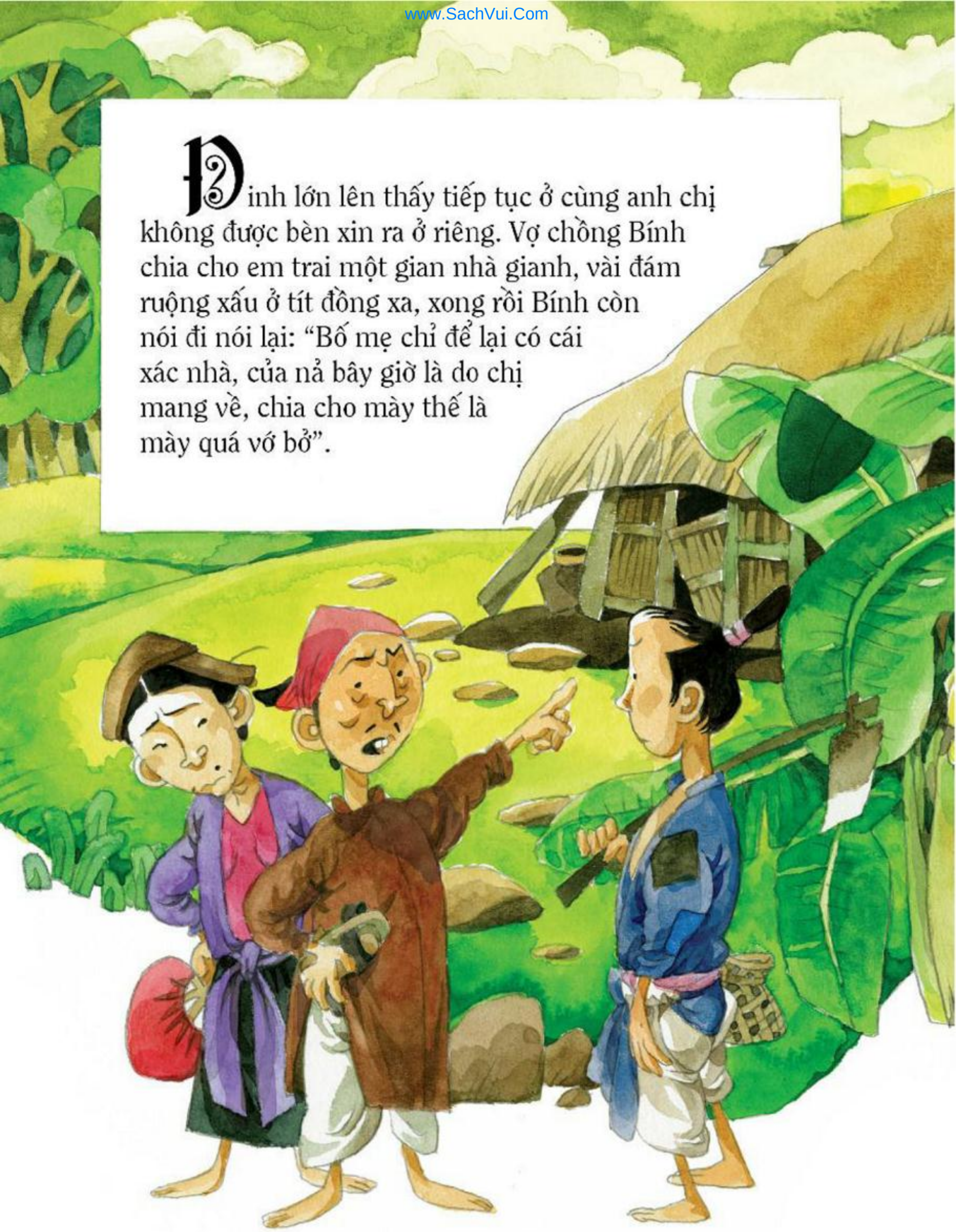
www.SachVui.Com

Nhà kia bố mẹ chết sớm, còn hai anh em là Bính và Đinh. Anh là Bính đã có vợ, em là Đinh còn nhỏ phải ở cùng anh chị. Nhà có mỗi một em trai, lại ở chính căn nhà ngói cây mít do bố mẹ để lại nhưng cả hai vợ chồng Bính đều coi em như đầy tớ, sai phái suốt ngày mà vẫn mặt nặng mày nhẹ.

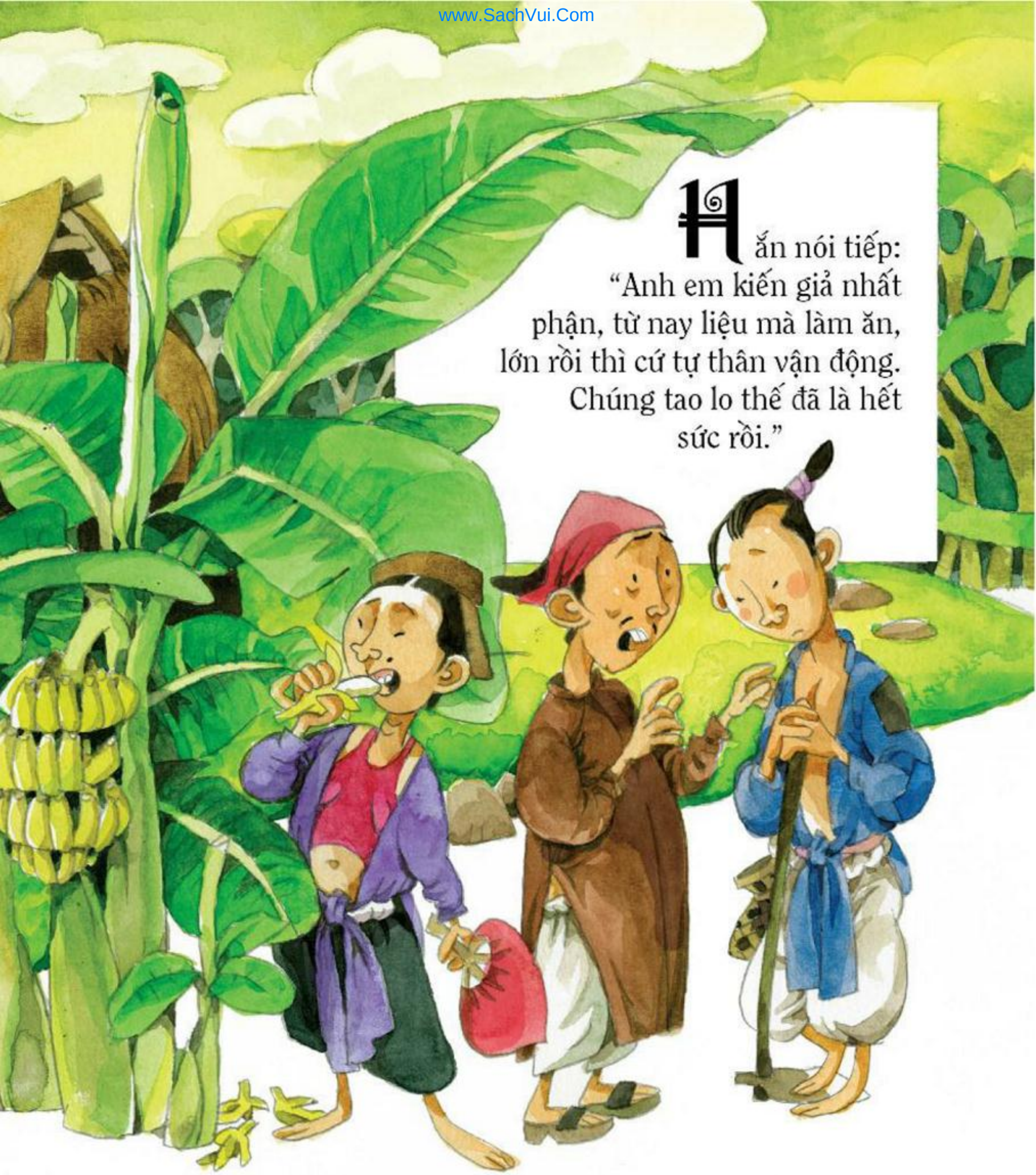
www.SachVui.Com

Đinh lớn lên thấy tiếp tục ở cùng anh chị không được bèn xin ra ở riêng. Vợ chồng Bính chia cho em trai một gian nhà gianh, vài đám ruộng xấu ở tít đồng xa, xong rồi Bính còn nói đi nói lại: "Bố mẹ chỉ để lại có cái xác nhà, của nả bây giờ là do chị mang về, chia cho mày thế là mày quá vớ bở".

www.SachVui.Com

Hắn nói tiếp:
"Anh em kiến giả nhất phận, từ nay liệu mà làm ăn, lớn rồi thì cứ tự thân vận động. Chúng tao lo thế đã là hết sức rồi."

www.SachVui.Com

Có ai thấu được cái cảnh trở thành kẻ nghèo nhất làng? Sân để cỏ mọc, vách thì gió mưa rời rã? Chiêm qua mùa tới đều chẳng đủ ăn, cái hòm thóc trống rỗng dưới chân nhiều khi củ giun cũng chẳng có! Thế mà Đinh vẫn cày thuê cuốc mướn quần quật quanh năm suốt tháng!

Hơn hai mươi tuổi anh chàng vẫn chưa lấy được vợ: có ma nào thèm để ý đến cái thằng trên răng dưới... chân đất?

www.SachVui.Com

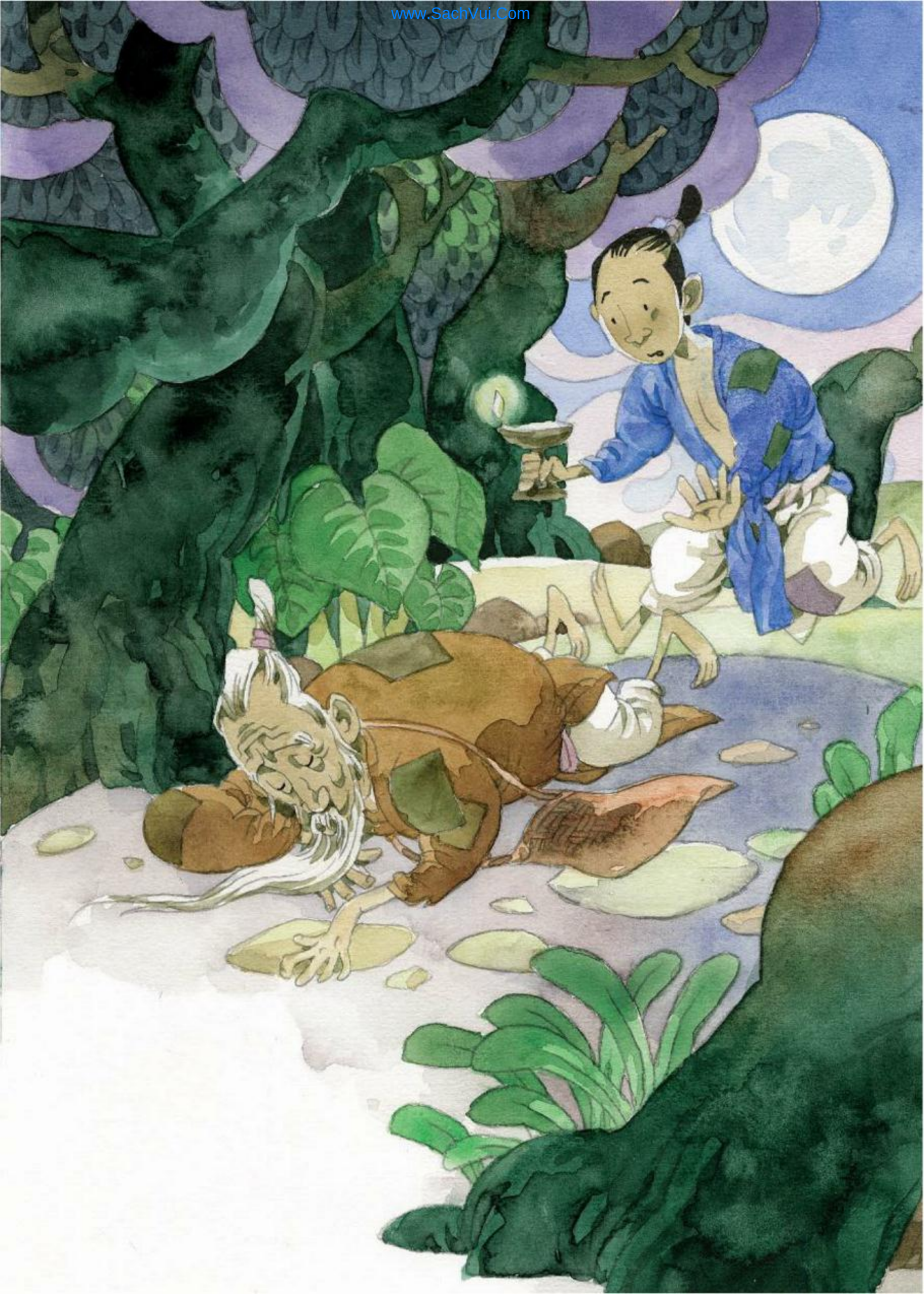

www.SachVui.Com

Một bữa đi bừa thuê về trời đã tối mịt, Đinh bỗng vấp phải một người nằm còng queo trên đường vào nhà, đỡ cũng không dậy mà chỉ thấy rên rỉ. Lấy đèn ra soi thì thấy đó là một ông lão còm nhom rách rưới đang nằm mê man mà lại phóng uế ra hôi thối khó tả.

www.SachVui.Com

Đinh vội vàng vực ông lão vào nhà lau rửa rồi xoa bóp. Ông lão tỉnh dần và nói, đang đi ăn xin qua đây thì phải cảm quỵ xuống không biết gì nữa. “Cha còn sống thì cũng trạc tuổi ông ấy,” Đinh nghĩ và thấy thương ông lão, anh đun nước xông, phục dịch cơm nước không nề hà, mình chỉ ăn mỗi một tí còn dành cả cơm cho khách.

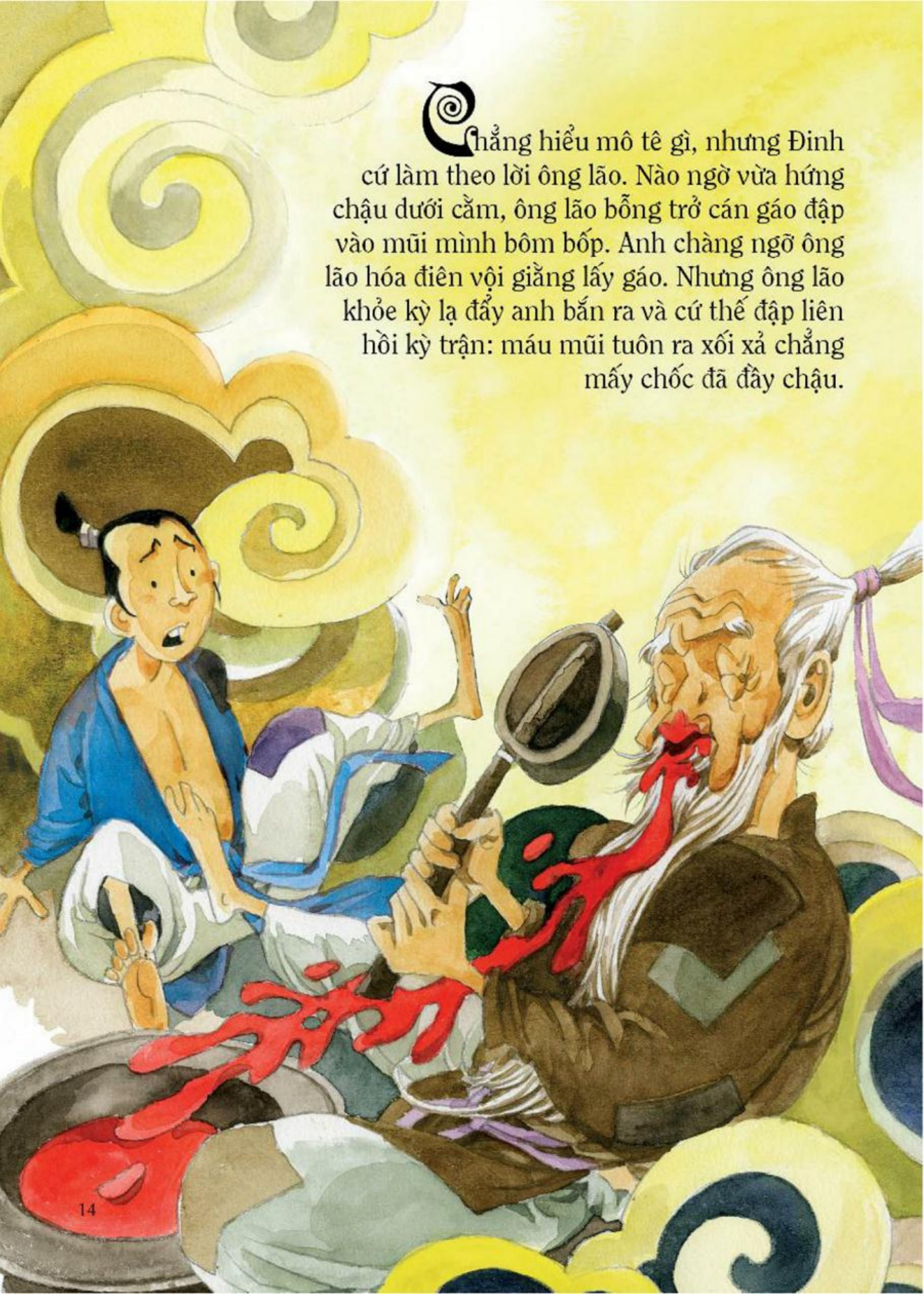

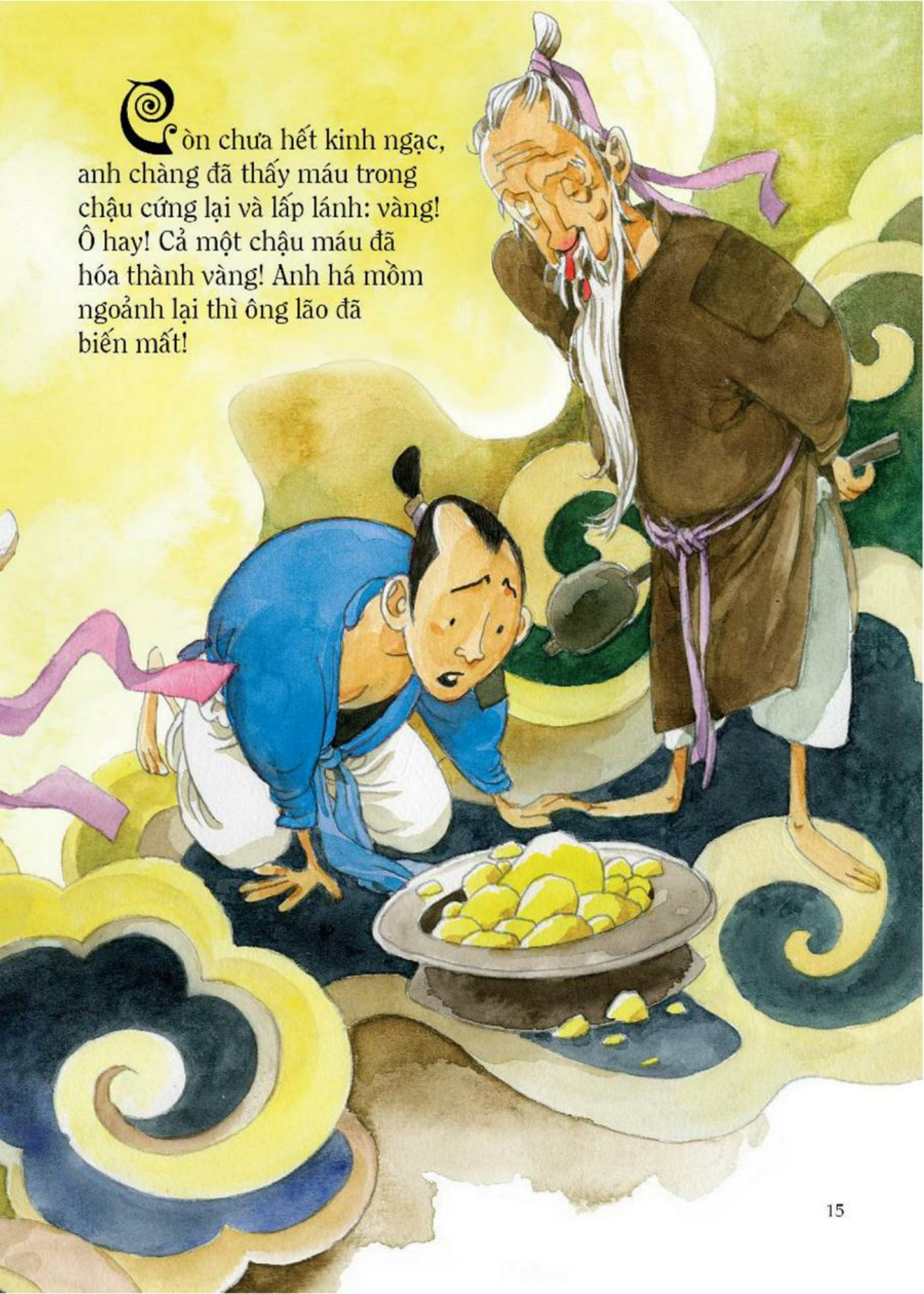
Đêm nằm ông khách xịt khạc ầm ĩ, đã vậy bốn năm lần giữa đêm còn thức anh dậy bảo đưa đi giải: "Ta bị đái dắt," ông lão nói. Nhưng Đinh không lấy thế làm điều.

Sớm hôm sau, Đinh dậy sớm thổi cơm rồi gọi ông lão dậy ăn. Nhưng ông lão không ăn mà xoa đầu anh nói: "Con giai ơi, một người như con nghèo mãi sao được! Ta nói con nghe, Giời có mắt! giời có mắt con ạ! Con hãy mang một cái chậu và một cái gáo ra đây cho ta!"

Chẳng hiểu mô tê gì, nhưng Đinh cứ làm theo lời ông lão. Nào ngờ vừa hứng chậu dưới cằm, ông lão bỗng trở cán gáo đập vào mũi mình bôm bốp. Anh chàng ngỡ ông lão hóa điên vội giằng lấy gáo. Nhưng ông lão khỏe kỳ lạ đẩy anh bắn ra và cứ thế đập liên hồi kỳ trận: máu mũi tuôn ra xối xả chẳng mấy chốc đã đầy chậu.

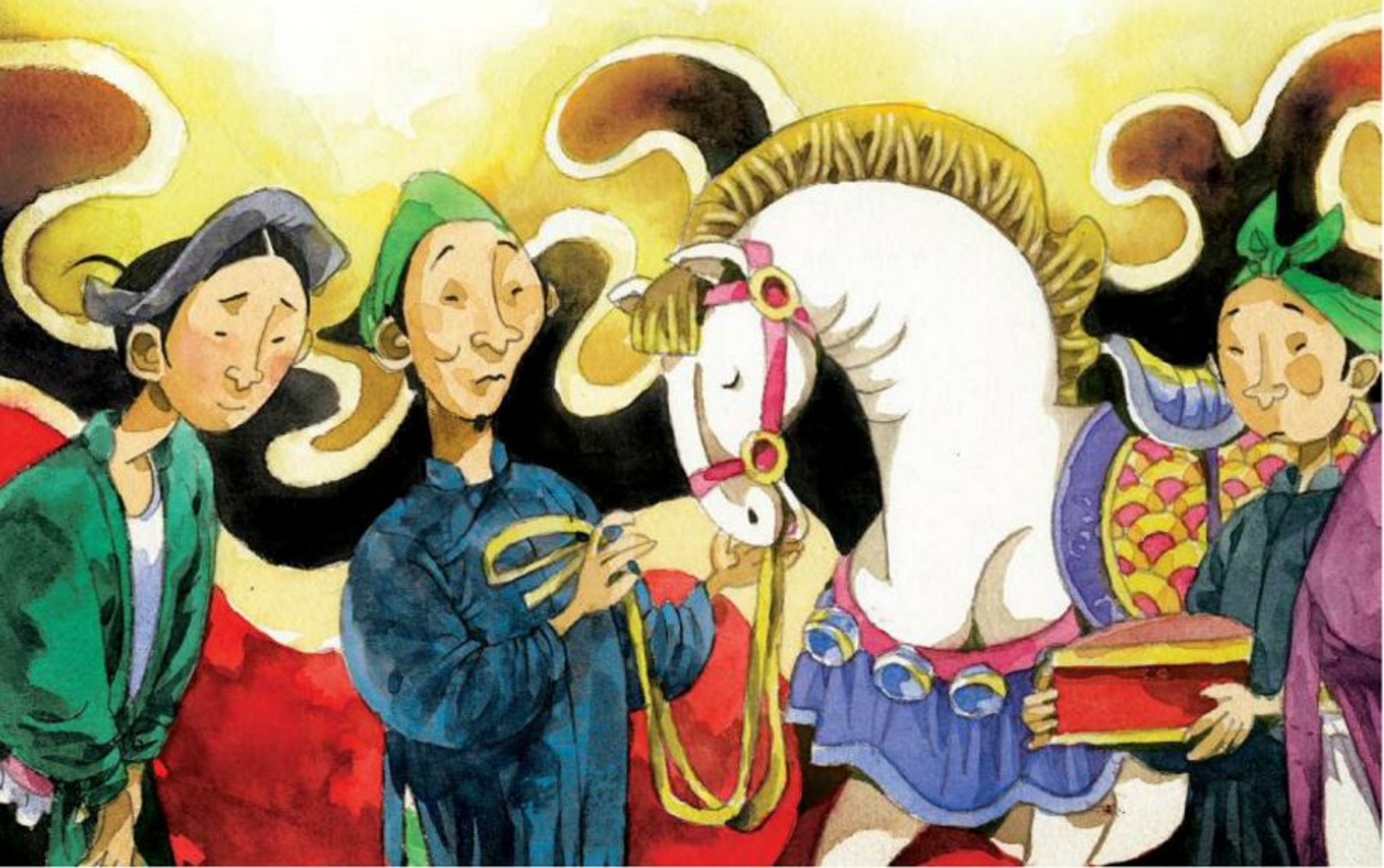

Còn chưa hết kinh ngạc, anh chàng đã thấy máu trong chậu cứng lại và lấp lánh: vàng! Ô hay! Cả một chậu máu đã hóa thành vàng! Anh há mồm ngoảnh lại thì ông lão đã biến mất!

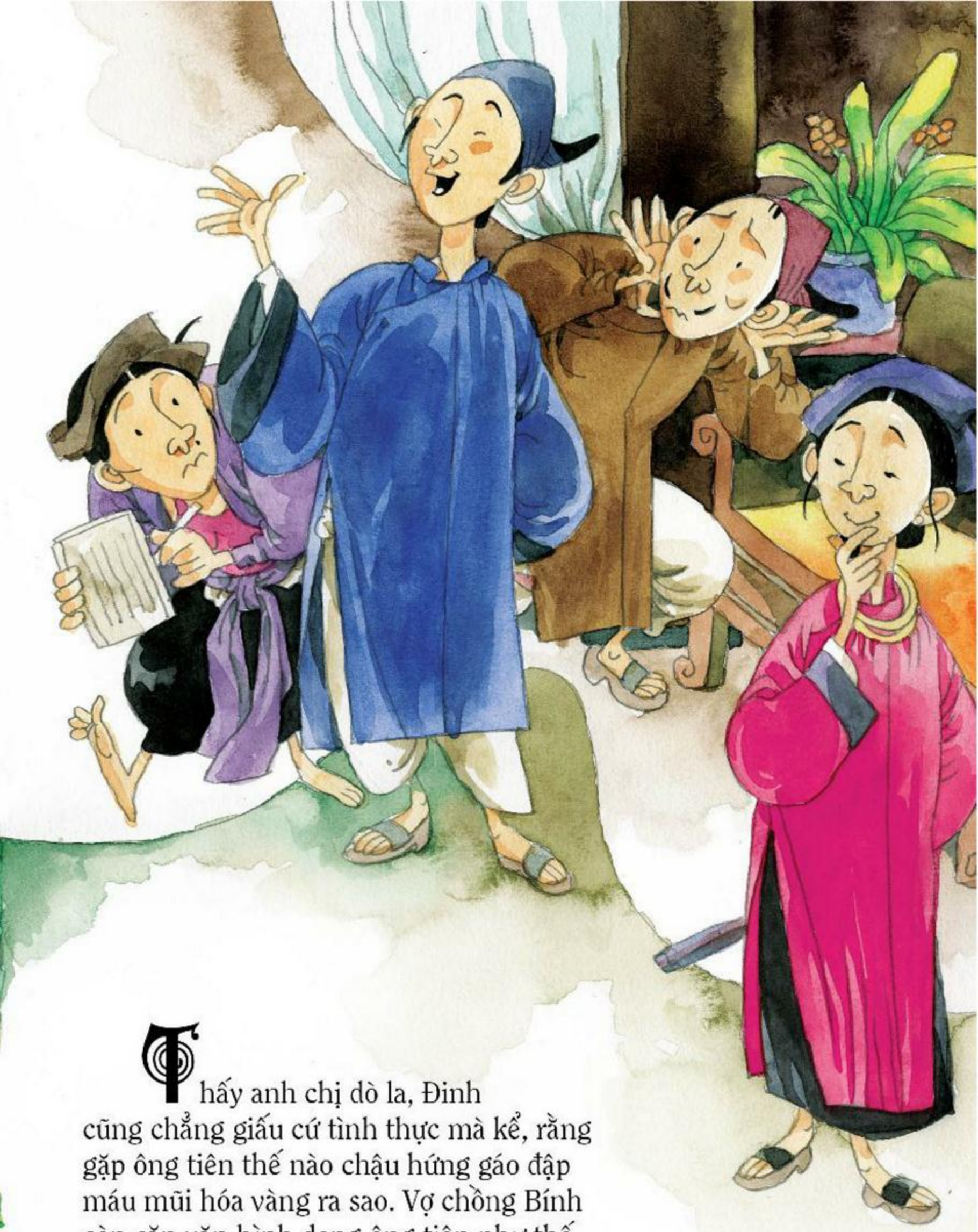
Có ai biết được cái cảnh từ nghèo nhất làng đùng cái thành giàu nhất tổng? Nhà như công thự, gà qué đầy sân, tường cao cổng kín? Rồi phú ông bắn tiếng nếu ưng thì con chị Đào ông cũng cho mà con em Mơ ông cũng gả? Đinh thực sự giàu NỨT ĐỐ ĐỔ VÁCH. Anh thấy quá kỳ lạ: vẫn là anh đấy thôi mà như đã ở kiếp khác, trên thì thành dưới mà dưới lại thành trên. Nhưng Đinh vốn dễ tính, chẳng nghĩ nhiều, đời bày ra đến đâu thì anh sống đến đấy.

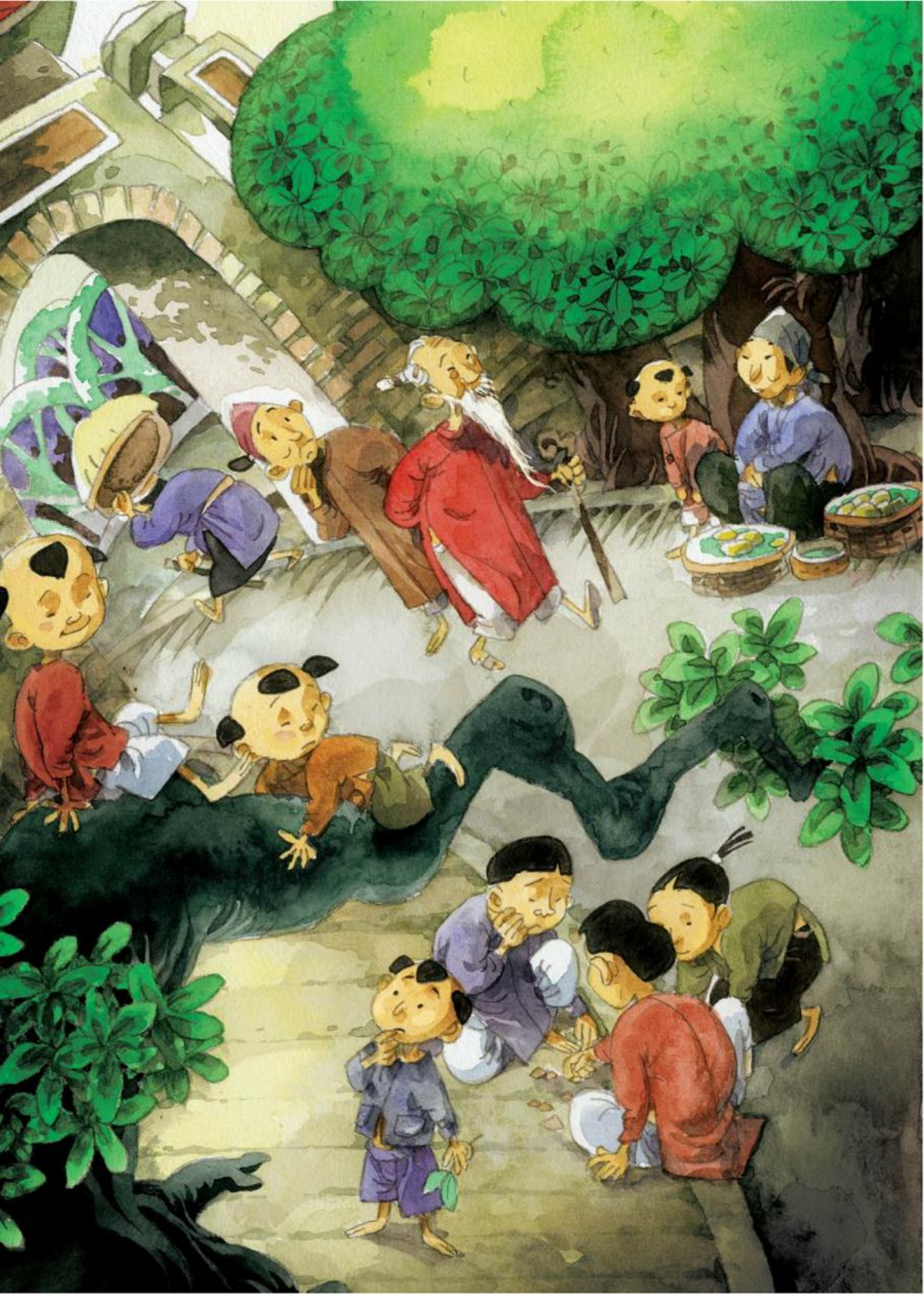

Vợ chồng Bính trước kia chẳng biết em là đâu, từ khi Đinh đột nhiên giàu có lấy vợ thì rất hay qua nhà em dò la thăm hỏi.

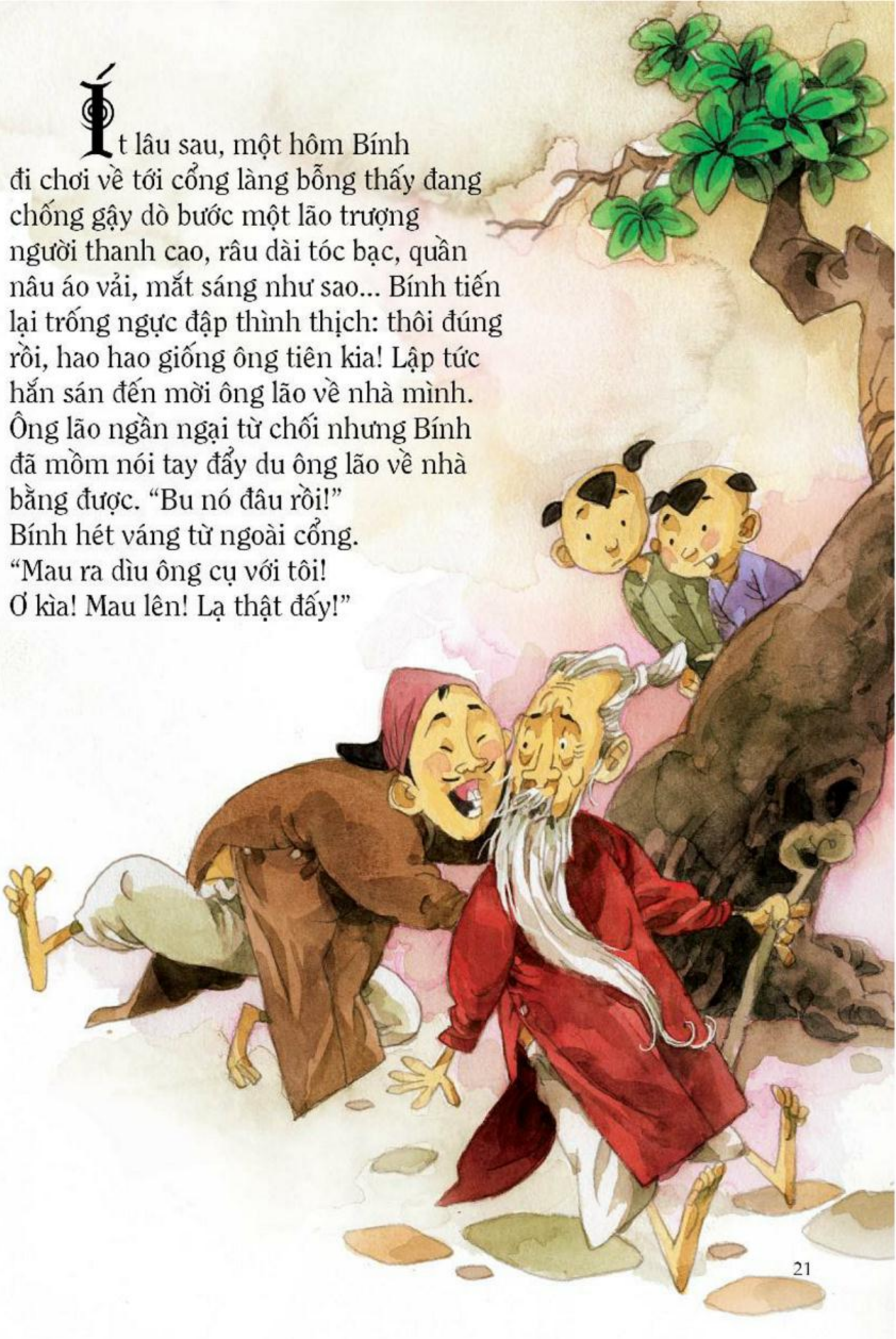

Thấy anh chị dò la, Đinh cũng chẳng giấu cứ tình thực mà kể, rằng gặp ông tiên thế nào chậu hứng gáo đập máu mũi hóa vàng ra sao. Vợ chồng Bính còn căn vặn hình dong ông tiên như thế nào một cách bồn chồn khó tả.

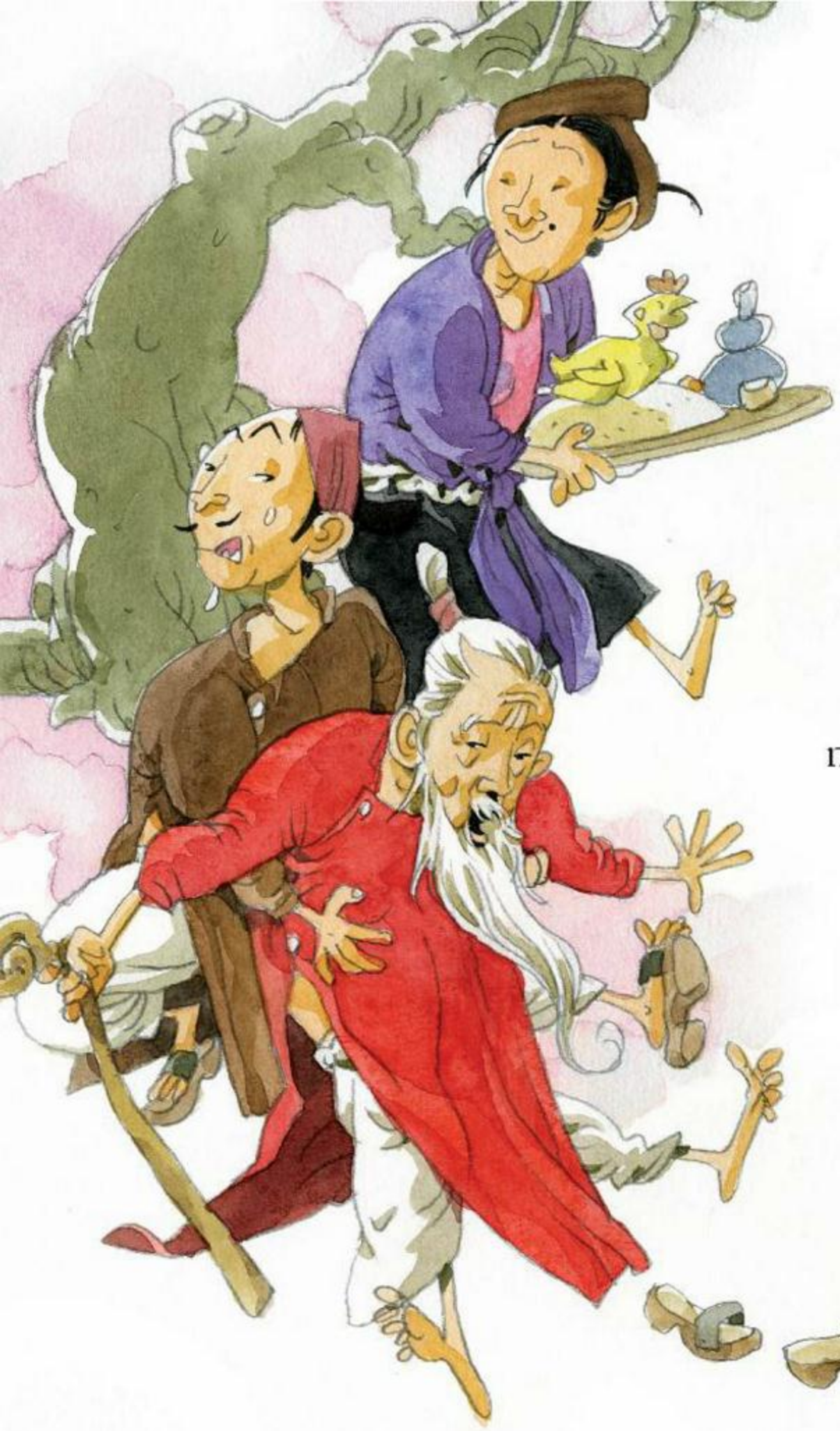

Ít lâu sau, một hôm Bính đi chơi về tới cổng làng bỗng thấy đang chống gậy dò bước một lão trượng người thanh cao, râu dài tóc bạc, quần nâu áo vải, mắt sáng như sao... Bính tiến lại trống ngực đập thình thịch: thôi đúng rồi, hao hao giống ông tiên kia! Lập tức hắn sán đến mời ông lão về nhà mình. Ông lão ngần ngại từ chối nhưng Bính đã mồm nói tay đẩy du ông lão về nhà bằng được. "Bu nó đâu rồi!" Bính hét váng từ ngoài cổng. "Mau ra dìu ông cụ với tôi! Ơ kìa! Mau lên! Lạ thật đấy!"

Vào nhà rồi, hắn giục vợ đồ xôi thịt gà mua rượu bưng mâm mời ông lão xơi. Mặc ông lão phân bua từ chối, hai vợ chồng cứ kẻ sang sẳng người leo lẻo ép ông dùng. "Xin tiên ông cứ thực tình, nhà cháu cũng chẳng khách sáo, chỉ trông ngóng mỗi cái mũi của tiên ông thôi!" vợ Bính nói. Ông lão hoang mang: "Anh chị cứ khéo đùa, lão người trần mắt thịt chứ có phải tiên ông gì đâu!"

Đã mấy lần ông lão vớ lấy gậy để ra cửa nhưng vợ chồng Bính đâu có chịu. Bọn họ kỳ kèo níu kéo ép ông lão ăn xong liền trải chiếu mắc màn mời ông lão lên sập ngủ.

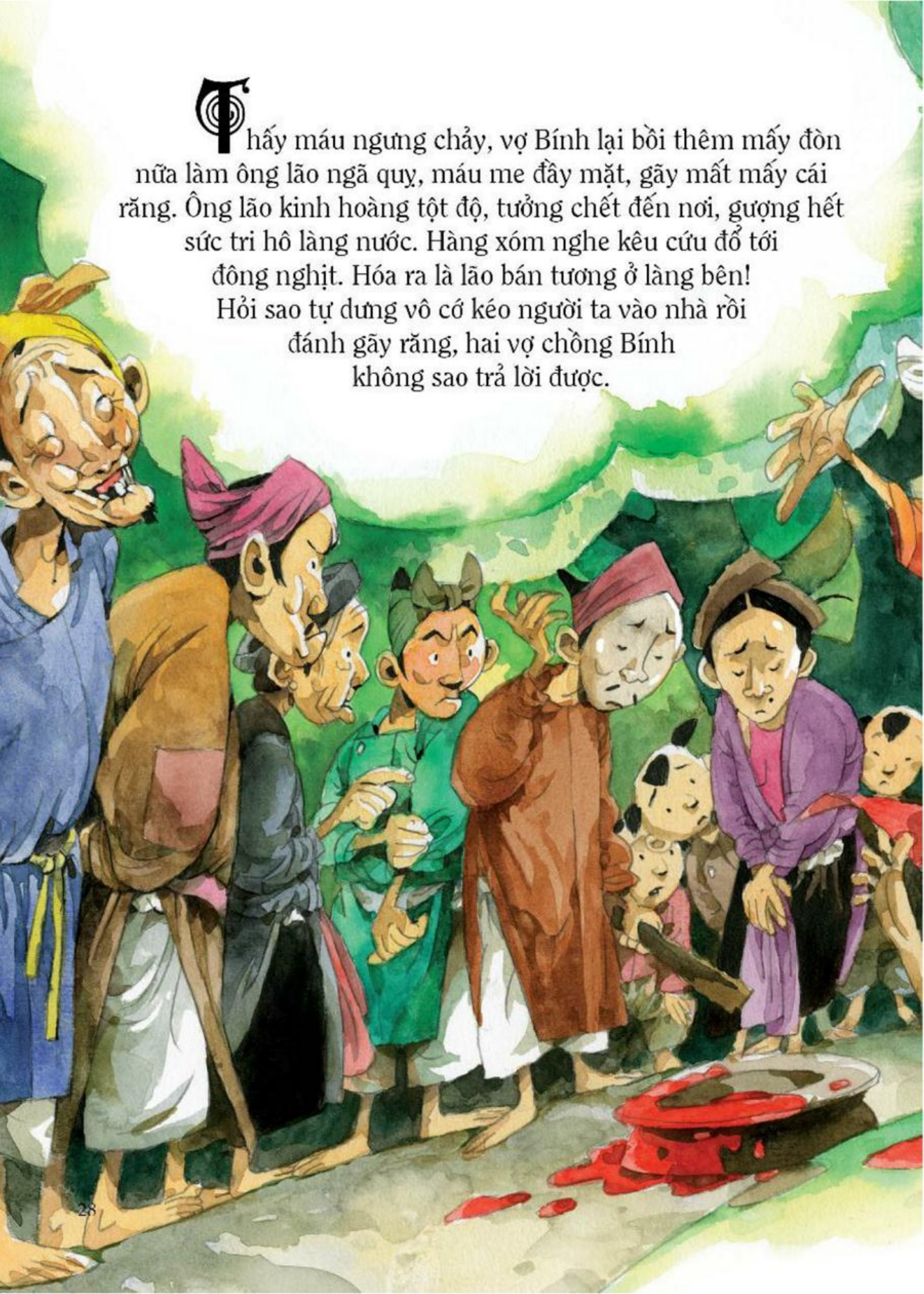
Ông lão vừa đặt lưng xuống là vợ Bính đã để ngay một cái chậu lớn ở dưới sập. "Cụ cứ tự nhiên ạ," Bính tay chắp nói giọng cung kính, "đêm cụ đi giải mấy bận cụ cũng cứ gọi!"

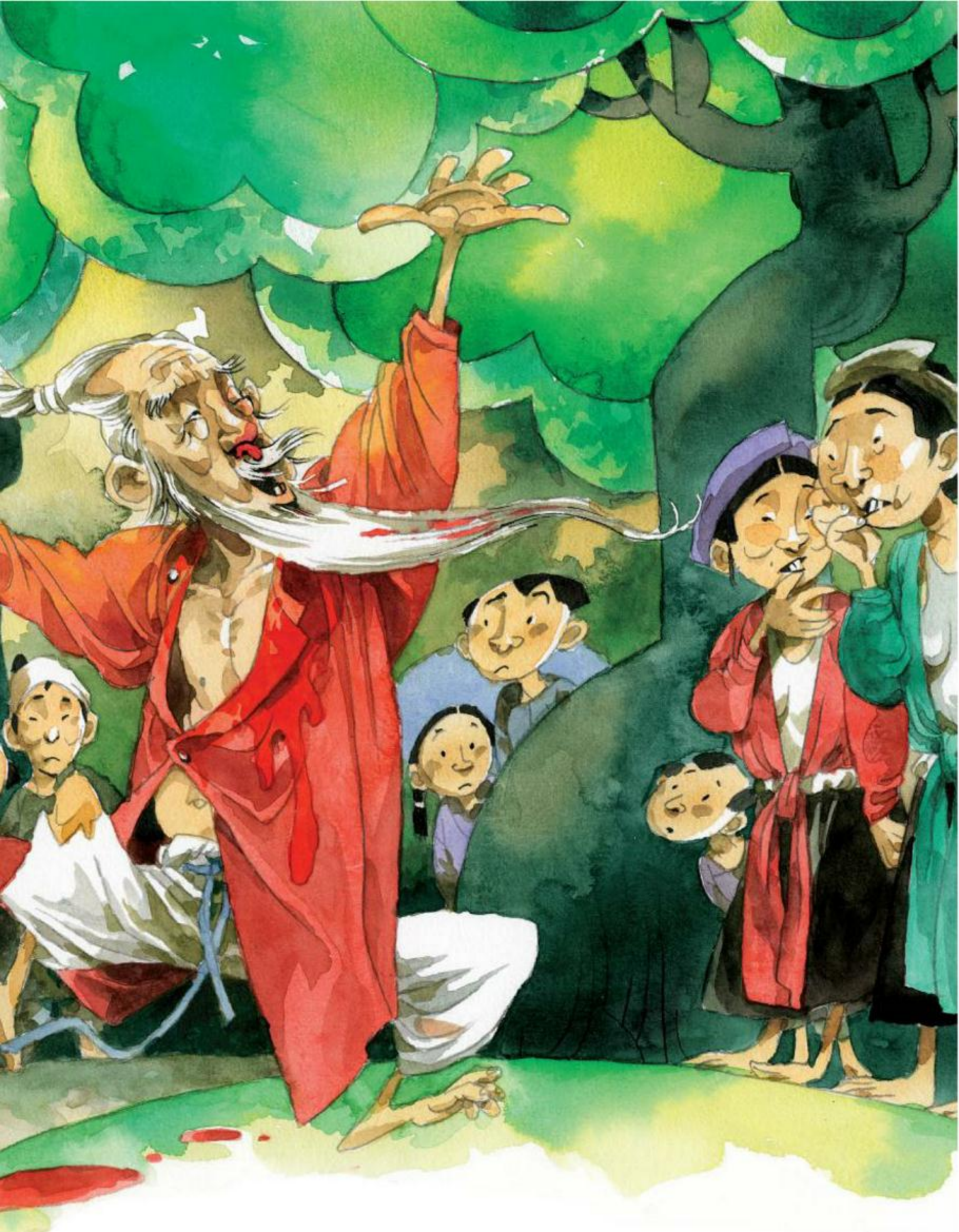
Sáng ra, ông lão dậy sớm, nhưng chưa kịp lên tiếng thì vợ chồng Bính đã chực sẵn, lôi cái chậu ra hứng dưới mặt ông, đoạn đưa cho ông một cái dùi đục. Ông lão không hiểu gì, chẳng chịu cầm. Bính chỉ chực gõ vào mũi khiến ông lão sợ hãi lấy tay che mũi mà run bần bật. "Thử lòng như thế đủ rồi," Bính nói. "Xin tiên ông đừng thử nữa! Chúng tôi chỉ xin một chậu này thôi!"

Nói rồi hắn ghì chặt khuỷu tay ông lão, còn vợ hắn thì lấy dùi đục giáng thẳng cánh xuống sống mũi ông. Máu mũi ông lão tuôn ra xối xả! Bính mừng rú, bảo vợ: "Quá chuẩn! Bu nó cẩn thận kẻo đá vào cái chậu!"

Thấy máu ngưng chảy, vợ Bính lại bồi thêm mấy đòn nữa làm ông lão ngã quỵ, máu me đầy mặt, gãy mất mấy cái răng. Ông lão kinh hoàng tột độ, tưởng chết đến nơi, gượng hết sức tri hô làng nước. Hàng xóm nghe kêu cứu đổ tới đông nghịt. Hóa ra là lão bán tương ở làng bên! Hỏi sao tự dưng vô cớ kéo người ta vào nhà rồi đánh gãy răng, hai vợ chồng Bính không sao trả lời được.

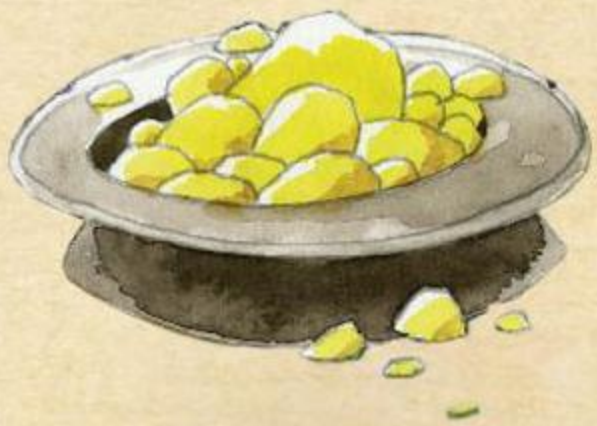

Con cái ông lão hay tin dữ chạy tới xông vào hành hung vợ chồng Bính gây náo loạn cả làng, sau đó võng bố về rồi phát đơn kiện lên quan. Vợ chồng Bính chạy chọt tốn phí không rõ bao nhiêu mà vẫn bị đưa ra xử. Quan khép Bính vào tội "độc đả cao niên" và nọc ra đánh ba mươi trượng!

THAM VÀNG ĐẢ LÃO TRƯỢNG

Bản quyền © Công ty cổ phần Văn hóa và Truyền thông Nhã Nam, 2010.

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT
44B Hàm Long, Hoàn Kiếm, Hà Nội
ĐT: 04 38225473 - 04 39436126; Fax: 04 39436133

Chịu trách nhiệm xuất bản
ĐẶNG THỊ BÍCH NGÂN
Biên tập: Minh Châu
Trình bày: Hữu Khoa

In 5.000 cuốn, khổ 15 x 21cm tại Công ty In Tiến Bộ - 175 Nguyễn Thái Học - Hà Nội. Căn cứ trên số đăng ký kế hoạch xuất bản: 452-2010/CXB/03-24/MT và quyết định xuất bản số 260/QĐ-MT của Nhà xuất bản Mỹ Thuật ngày 28.6.2010. In xong và nộp lưu chiểu quý III năm 2010.

Liên kết xuất bản và phát hành:
Công ty Văn hóa & Truyền thông Nhã Nam
1B/IF1, Thái Thịnh, Đống Đa, Hà Nội
Điện thoại: 04.35146875 - Fax: 04.35146965
Website: www.nhanam.vn
Email: nhanambook@vnn.vn

Chi nhánh tại TP Hồ Chí Minh
Nhà 015 Lô B chung cư 43 Hồ Văn Huê,
Phường 9, Quận Phú Nhuận, TP Hồ Chí Minh
Điện thoại: 08 38479853 - Fax: 08 38443034
Email: nhanamhcm@hcm.fpt.vn